

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

ZEMĚDĚLSTVÍ

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

SPOLUFINANCOVÁNO EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

Oblasti vzdělávání v Národním kvalifikačním rámci terciárního vzdělávání

Oblasti vzdělávání se rozumí ucelený a vzájemně související úsek terciárního vzdělávání, v jehož rámci vznikají a uskutečňují se studijní programy. Oblast vzdělávání přitom není pouhým souhrnem v současnosti uskutečňovaných studijních programů s určitým společným jádrem, ale spíše prostorem, který by měl umožnit flexibilní vývoj studijních programů v budoucnu (integrace a další přeměny existujících programů a vznik programů nových).

Oblast vzdělávání je vymezena především deskriptory popisujícími výstupy z učení, které standardizovanou formou vyjadřují cíle vzdělávání a rovněž odrážejí společný teoretický metodologický, případně také filozofický a hodnotový základ dané oblasti vzdělávání.

Obecný popis oblasti vzdělávání zahrnuje zejména:

- jednoduchý a výstižný název oblasti vzdělávání;
- stručný popis historie, povahy a tematického rozsahu oblasti vzdělávání;
- poslání oblasti vzdělávání (co je předmětem a cílem poznávání v dané oblasti);
- uvedení páteřních oborů, které jsou jako akademické disciplíny pro danou oblast vzdělávání charakteristické a určující;
- vymezení cílů vzdělávání v dané oblasti;
- rámcový profil absolventů v dané oblasti vzdělávání s uvedením charakteristických profesí, zejména pak profesí regulovaných, které jsou relevantní;
- vztahy k ostatním oblastem vzdělávání (vč. mezních oborů).

Deskriptory oblastí vzdělávání převádějí volněji formulované popisy oblastí vzdělávání do kategorie očekávaných výstupů z učení – znalostí, dovedností a dalších způsobilostí (kompetencí) absolventů, a to v souladu s národními deskriptory kvalifikačního rámce. Zaměřují se přitom na:

- **odborné znalosti** (konkretizace faktických i teoretických znalostí a stupně porozumění typického absolventa páteřního oboru),
- **odborné dovednosti** (konkretizace výzkumných, uměleckých nebo jiných praktických postupů uplatňujících odborné znalosti dané úrovně).

Pokud jde o obecné způsobilosti, tato kategorie vyjadřuje především kontext, v němž se od absolventa očekává, že bude odborné znalosti a odborné dovednosti uplatňovat, a míru samostatnosti a odpovědnosti, s jakou tak bude činit. Obecné způsobilosti jsou obecně popsány národními deskriptory jako společné napříč všemi oblastmi vzdělávání, a deskriptory oblastí vzdělávání proto tento typ výstupů z učení v zásadě nespecifikují.

Závaznost oblastí vzdělávání

Je přirozené, že existující oblasti vzdělávání zahrnují širokou a proměnlivou škálu oborů s různou mírou akademického nebo naopak profesního zaměření, z nichž některé se nacházejí na pomezí dalších oblastí vzdělávání. Účelem formulace deskriptorů oblastí vzdělávání proto zjevně nemůže být stanovení minimálního standardu platného pro všechny obory v dané oblasti vzdělávání, ani stanovení akademicky optimálního profilu absolventa. **Deskriptory oblastí vzdělávání se budou vztahovat k typickému absolventu páteřního oboru oblasti vzdělávání a budou vyvážené brát v úvahu akademický i profesní účel vzdělávání.** V tom se liší od národních deskriptorů, které představují minimální standard, tedy charakterizují odborné znalosti, odborné dovednosti a obecné způsobilosti, které musí absolvent prokazovat při absolvování daného stupně vzdělání.

ZEMĚDĚLSTVÍ

STRUČNÝ POPIS POVAHY, TEMATICKÉHO ROZSAHU A HISTORIE OBLASTI

Posláním vzdělávání v oblasti Zemědělství je poznání biologických zákonitostí významných pro cílené pěstování rostlin a chov živočichů, poznání a optimalizace systémů jejich produkce, zpracování a využívání, jakož i využívání mimoprodukčního potenciálu organismů, poznání a porozumění vazbám zemědělské činnosti na přírodní zdroje, krajinu a životní prostředí s cílem jejich trvale udržitelného využívání a dotváření, výchova k odpovědnému, odbornému, ale i ekonomicky efektivnímu usměrňování těchto aktivit na úrovni individuálního nebo firemního podnikání či v místní a státní správě, docenění sociálního rozměru aktivit v oboru zemědělství a lesnictví pro venkovský prostor.

Vzdělávání v oblasti zemědělství lze charakterizovat jako rozsáhlou aplikaci poznatků zejména oborů přírodovědných a technických, ale také ekonomických a sociálních, dlouhodobě rozvíjenou ve svébytných oblastech, jako je chov zvířat, pěstování rostlin, využívání jejich produkčního i mimoprodukčního potenciálu, od zemědělské prvovýroby až po sídelní a krajinné úpravy a péči o krajinnou a sídelní zeleň, péči o půdní fond, vodní zdroje, přírodní obnovitelné zdroje a prostředí hospodářsky využívané krajiny vůbec, či rozvoj venkovského prostoru, úzce provázaného se zemědělskou činností a hospodářským využíváním krajiny.

Studium v této oblasti vzdělávání prošlo v posledních dvaceti letech značnou diferenciací a dnes překračuje tradiční zemědělský resortní rámec a nabízí vzdělání uplatnitelné v řadě příbuzných resortů či obecně v biologicko-technickém sektoru. Zatímco dřívější orientace zemědělských oborů byla víceméně výhradně produkční (v souladu s dobovými hospodářskými a společenskými požadavky), dnes hrají významnou roli aspekty environmentální a společenské, v souladu s principy trvale udržitelného rozvoje či environmentální zodpovědnosti. Základem vzdělávání v oblasti zemědělství je výchova odborníků a rozvoj vědeckých disciplín zaměřených na zemědělskou produkci (rostlinnou i živočišnou). Současně je ale nezbytné věnovat pozornost vazbě této produkce na životní prostředí – ať již ve smyslu udržitelného využívání přírodních zdrojů (mj. produkce energetických plodin), možných negativních dopadů zemědělské činnosti na životní prostředí (zejména v souvislosti s produkcí odpadů či možným ovlivněním ekosystémů krajiny), nebo vytváření a udržování kulturní krajiny a ekologické rovnováhy v ní. Na druhé straně kvalitní zemědělská produkce by byla nemyslitelná bez vazby na zpracovatelské obory, jako je potravinářství apod. Důležitým aspektem zemědělství je péče o zdravotní stav chovaných či pěstovaných organismů. Zatímco v případě zvířat tuto problematiku odborně zajišťuje samostatná oblast veterinární medicíny a úkolem chovatelů je odpovědné „partnerství“, rostlinolékařství patří k tradičním zemědělským oborům. Nepřehlédnutelná je též společenská poptávka specialistů v oboru zájmových chovů zvířat stejně jako v již dříve etablované oblasti zahradní a krajinné architektury. Moderní postupy v pěstování rostlin a chovu živočichů vyžadují rozvoj biotechnologických metod a postupů. V případě živočišných biotechnologií je ve hře i potenciál modelového výzkumu pro potřeby humánní medicíny.

Potřeba kvalifikovaného managementu na úrovni podnikatelských subjektů i státní správy nutně vede k rozvoji oborů kombinujících páteří obory této oblasti vzdělávání s obory správními a ekonomickými. Potřeba plného využití ekonomického potenciálu zemědělského sektoru si pak žádá věnovat odpovídající prostor rozvoji doplňkových aktivit, jako je např. agroturistika. Úzká provázanost zemědělských aktivit s formováním jak venkovské krajiny,

tak společnosti vedla v poslední době – podobně jako v řadě dalších vyspělých zemí – ke zformování nového směru zaměřeného na rozvoj venkovského prostoru jako celku.

Proces globalizace a zapojení České republiky do rozvojových programů v zemích třetího světa je pak reflektován narůstajícím podílem výuky v anglickém jazyce a orientací vybraných studijních programů na aplikaci poznatků ve výše uvedených oblastech do podmínek rozvojových zemí, resp. tropického a subtropického podnebí.

V českých zemích začalo institucionálně samostatné vysokoškolské vzdělávání v oblasti zemědělských nauk v roce 1906 zřízením zemědělského odboru při České vysoké škole technické (ČVŠT). V roce 1920 byl zemědělský odbor ČVŠT přeměněn na Vysokou školu zemědělského a lesního inženýrství Českého vysokého učení technického, od r. 1952 samostatnou Vysokou školu zemědělskou v Praze, od r. 1995 Českou zemědělskou univerzitu v Praze. V roce 1919 byla zřízena Vysoká škola zemědělská v Brně, od r. 1994 pokračující jako Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně a od r. 2010 jako Mendelova univerzita v Brně. V roce 1960 byla zřízena Provozně-ekonomická fakulta pražské VŠZ v Českých Budějovicích, od r. 1991 Zemědělská fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Specializace jednotlivých oborů vedla postupně na všech uvedených univerzitách k diverzifikaci, vyjádřené někde vznikem samostatných studijních programů, někde přímo zřízením samostatných fakult. Postupně se vedle již dříve svébytného lesnictví vyprofilovaly samostatné směry zemědělské ekonomie, zemědělské techniky, v zemědělské produkci má významnou část svých kořenů potravinářství. Z hlediska systému Národního rámce kvalifikací terciárního vzdělávání byl tento vývoj zohledněn přiřazením oblastí zemědělské ekonomie k ekonomickým vědám, zemědělské techniky k vědám technickým. Lesnictví a potravinářství jsou definovány jako samostatné oblasti vzdělávání v rámci zemědělských, lesnických a veterinárních věd.

PÁTEŘNÍ OBORY

Výše uvedený vývoj a postupná specializace vedly k postupnému rozštěpení původního profilu zemědělství jako všestranné prvovýroby rostlinných a živočišných produktů s půdou jako základním výrobním prostředkem na několik vzájemně provázaných, avšak poměrně specifických oborů, které tvoří jednotlivé pilíře oblasti vzdělávání Zemědělství:

- **fyto technika**, pokrývající problematiku pěstování rostlin od tradičních zemědělských plodin až po posilující produkci energetických plodin, jejich agrotechniky, výživy, ochrany, šlechtění a produkčního i mimoprodukčního využívání;
- **zootechnika**, věnující se problematice chovu zvířat, jejich ustájení, prevence onemocnění, výživy, šlechtění, rozmnožování, cíleného využívání v produkci, při výcviku, pracovním nasazení nebo zájmových aktivitách;
- **zahradnictví a krajinářství**, charakterizované znalostmi z oblasti pěstování rostlin od typicky zahradních plodin (zelenina, ovocné dřeviny nebo réva vinná) po rostliny okrasné, jejich výživy, ochrany, šlechtění a rozmnožování, a jejich produkčního i mimoprodukčního využívání, péče o krajinnou a sídelní zeleň, navrhování a realizace sídelních a krajinných úprav a revitalizací;

- **přírodní zdroje**, zabývající se péčí o půdní fond, vodní zdroje a přírodní obnovitelné zdroje, včetně recyklace odpadních materiálů a problematiky ekologické rovnováhy hospodářsky využívané krajiny vůbec;
- **rozvoj venkova**, zaměřující se na komplexní vnímání otázek spojených s harmonickým a trvale udržitelným rozvojem venkova, prostoru úzce spjatého se zemědělskou činností a péčí o krajinu, s často velmi specifickými podmínkami ekonomickými i sociálními.

Jednotlivé páteřní obory charakterizuje především předmět odborného zájmu, který do značné míry vymezuje místo, okolnosti, účel i podstatu jednotlivých odborných aktivit. Blízkost a vzájemná úzká provázanost jednotlivých páteřních oborů je podstatou vymezení celé oblasti vzdělávání Zemědělství. Nicméně i v rámci páteřních oborů se vždy jedná o velmi širokou škálu činností, vycházející z velmi různorodých teoretických oborů. Se zvyšujícím se stupněm vzdělání se prohlubují znalosti o podstatě ovlivňovaných procesů i o možnostech úspěšné aplikace těchto znalostí na příslušný předmět zájmu, současně však dochází k výrazné specializaci – nejprve v rámci oblasti vzdělávání, posléze i v rámci jednotlivých páteřních oborů. Pro současné vysokoškolské studijní programy je proto typická výrazná diferenciací směrem k jednotlivým páteřním oborům již od krátkého cyklu bakalářského studia a např. na úrovni doktorského cyklu již prakticky neexistuje profil absolventa schopný obsáhnout celou problematiku toho kterého páteřního oboru.

VYMEZENÍ CÍLŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Základním cílem vzdělávání v jednotlivých zemědělských programech je poskytnout absolventům teoretické i praktické vzdělání umožňující tvůrčí práci ve zvolených profesních oborech a v dalších sférách praxe. Obecné cíle lze charakterizovat jako snahu o rozvoj:

- obecných i oborových znalostí a dovedností,
- teoretického a kritického myšlení, schopností analýzy a syntézy problémů,
- schopnosti formulovat a obhájit vlastní názor,
- schopnosti komunikace a týmové práce,
- schopnosti vnímat problémy v souvislostech a při jejich řešení respektovat principy etické, environmentální, sociální a ekonomické odpovědnosti.

Zemědělské studijní programy připravují studenty pro práci v řídicích a odborných funkcích v prvovýrobě, šlechtění organismů, obchodu, poradenských a specializovaných službách, profesních a zájmových organizacích, na odborných pozicích v rámci peněžního sektoru (pojišťovny, banky...), v místní i státní správě, kontrolních a inspekčních institucích, specializovaném výzkumu a školství, a to zejména v oborech:

- zelinářství, školkařství, ovocnářství, květinářství, sadovnictví, vinohradnictví a vinařství, semenářství,
- produkce klasických polních plodin, i průmyslových a speciálních plodin,
- krmivářství, potravinářství,
- realizace a údržba zeleně sportovišť, sídelní a krajinné zeleně, související památková péče,

- hospodářské a zájmové chovy zvířat, rybářství a rybníkářství, zoologické zahrady, ochrana zvířat,
- využívání zvířat ve sportu, v asistenčních a rehabilitačních aktivitách,
- výživa a ochrana rostlin,
- rostlinné a živočišné biotechnologie, reprodukční biotechnologie,
- ekologicky a alternativně orientovaná zemědělská prvovýroba,
- zpracování a využití odpadů,
- péče o krajinu, půdní fond a další přírodní i obnovitelné zdroje a jejich využívání,
- správa územních celků podléhajících zvláštnímu režimu ochrany,
- řešení majetkoprávních vztahů k půdě, hospodářsko-technických úprav,
- technicko-organizační zajištění revitalizace venkova, zvýšení ekonomické aktivity venkova.

RÁMCOVÝ PROFIL ABSOLVENTŮ

Absolventi získají oborově specifické znalosti (teoretické a metodologické poznatky) a schopnost je uplatnit jak při tradiční odborné práci v oboru, tak obecně při řídicí a organizační činnosti, to vše se schopností reakce na změny společenských a tržních podmínek. Současně s tím získají široký teoretický biologicko-technický přehled umožňující uplatnění i v mezních oborech. Absolventi by tedy měli být schopni analytických, hodnotících, realizačních, správních a posuzovacích činností, týmové spolupráce, rozhodovací a řídicí činnosti na stupni řízení odpovídajícím úrovni kvalifikace (bakalářský, magisterský, doktorský studijní program) a v adekvátní úrovni projekční činnosti.

Na úrovni **programů krátkého cyklu** jsou absolventi připraveni pro samostatný výkon odborné činnosti ve zvoleném oboru (chov zvířat, pěstování zahradních nebo polních plodin, regionální či místní správa venkovských oblastí). Na úrovni krátkého cyklu se – s ohledem na teoretickou náročnost – nepředpokládá vznik studijních programů zaměřených na páteří obor přírodní zdroje.

Bakalářské studijní programy poskytují především širší teoretický základ pro osvojení oborově specifických a taktéž zpravidla širě pojatých znalostí a dovedností. Přímá prostupnost programů krátkého cyklu do stupně bakalářského by proto byla problematická. Bakalářský studijní program bývá koncipován buď více jako bezprostřední příprava pro výkon odborných a řídicích funkcí na úrovni operativního, případně středního podnikového managementu s důrazem na praktické využívání získaných znalostí a dovedností, nebo naopak akcentuje hloubku teoretické přípravy pro navazující magisterské studium.

Absolventi **magisterských studijních programů** disponují ucelenými znalostmi problematiky zvoleného oboru na vysoké teoretické a praktické úrovni. Absolvent je připraven k výkonu řídicích a odborných funkcí v oblasti vrcholného podnikového managementu. Předmětová skladba studia umožňuje jak prohloubení znalostí klíčových disciplín přírodovědného základu, nezbytných pro následné hlubší porozumění problematice disciplín oborově specifických, tak seznámení s nejnovějšími metodickými postupy, technikou a technologiemi příslušného oboru. Současně je při studiu kladen větší důraz na

formování obecných způsobilostí, jako je schopnost samostatného získávání informací, formování úsudku, týmové práce apod.

Doktorské studijní programy se pak vyznačuje detailním poznáním a hledáním nových úzce specializovaných poznatků v rámci okruhů aktivit a znalostí vymezených páteřními obory.

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

	Program krátkého cyklu	Bakalářský studijní program	Magisterský studijní program	Doktorský studijní program
	Absolventi studijního programu			
Odborné znalosti	<ul style="list-style-type: none"> • mají základní přehled o životních funkcích a potřebách živých organismů; • disponují základními vědomostmi o živých organismech a biosféře bezprostředně uplatňovanými při chovu zvířat a pěstování rostlin a při jejich využívání člověkem; • znají nejdůležitější technologie v současnosti využívané k výše uvedeným činnostem; • jsou obeznámeni se základním sociálně ekonomickým a právním rámcem výše uvedených činností; • znají základní metody využívané při pěstování rostlin, jejich agrotechnice, výživě, ochraně a množení, při jejich základním produkčním nebo mimoprodukčním využívání, a to od produkce polních a zahradních plodin až po údržbu sídelní a krajinné zeleně, resp. při činnostech spojených s chovem zvířat, jejich výživou, rozmnožováním a cíleným využitím v produkci, při výcviku, pracovním nasazení nebo zájmových aktivitách; • znají postupy správních agend při výkonu regionální, případně místní správy venkovských oblastí; • mají základní přehled o nejdůležitějších teoriích, z nichž výše uvedené metody vycházejí. 	<ul style="list-style-type: none"> • mají základní přehled o systému živých organismů, o fyzikálních, chemických a biologických procesech v biosféře a živých organismech samotných; • disponují podrobnými vědomostmi o živých organismech a biosféře, bezprostředně uplatňovanými při péči o biologické subjekty, při jejich využívání člověkem, jakož i při péči o složky biosféry dotčené touto činností; • znají technologická zařízení v současnosti využívaná k výše uvedeným činnostem; • znají technologické postupy charakteristické jak pro intenzivní, tak extenzivní formy hospodaření, ale i postupy mimoprodukčního využívání biologických subjektů a přírodních zdrojů a souvisejícího zpracování odpadů; • znají metody využívané při chovu či pěstování, šlechtění a rozmnožování biologických subjektů a při jejich cíleném využívání, jakož i při souvisejícím využívání dalších přírodních zdrojů a zpracování odpadů; • mají přehled o ekonomických nástrojích limitujících úspěšné podnikání v tradičních i netradičních oborech; • disponují předpoklady pro výkon státní a regionální správy ve výše zmiňovaných oblastech; 	<ul style="list-style-type: none"> • mají podrobný přehled o fyzikálních, chemických a biologických procesech v biosféře a o systému, životních funkcích a potřebách živých organismů; • disponují aktuálními poznatky o vlastnostech a zákonitostech fungování živých organismů a biosféry, orientovanými zejména na potřeby péče o biologické subjekty, jejich využívání člověkem, jakož i na péči o složky biosféry dotčené touto činností; • znají tradiční i nově zaváděná technologická zařízení pro výše uvedené činnosti; • jsou přiměřeně obeznámeni se sociálně ekonomickým a právním rámcem výše uvedených činností; • znají tradiční i perspektivní technologické postupy charakteristické jak pro intenzivní, tak extenzivní formy hospodaření, ale i postupy mimoprodukčního využívání biologických subjektů a přírodních zdrojů nebo zpracování odpadů; • ovládají nejnovější metody využívané při chovu či pěstování, šlechtění a rozmnožování biologických subjektů a při jejich cíleném využívání, jakož i při souvisejícím využívání dalších přírodních zdrojů a zpracování odpadů; • mají přehled o ekonomických nástrojích významných pro úspěšné podnikání v dané oblasti; 	<ul style="list-style-type: none"> • rozumí fyzikálním, chemickým a biologickým procesům v biosféře a v samotných živých organismech relevantním pro téma jejich vědecké práce; • disponují aktuálními poznatky o živých organismech a biosféře, orientovanými zejména na prohloubení a systematické utřídění znalostí příslušné specializace; • znají technologická zařízení využívaná v příslušně specializovaném výzkumu; • jsou obeznámeni s ekonomickým a právním rámcem vědeckovýzkumné činnosti v oboru; • prokazují hluboké a systematické znalosti teorii, konceptů a metod, které jsou v popředí poznání oboru na mezinárodní úrovni, které směřují k rozvoji oboru v jednotlivých oblastech: <ul style="list-style-type: none"> - v chovu zvířat, jejich výživu, šlechtění a rozmnožování a jejich cíleného využívání v produkci, při výcviku, při pracovním nasazení nebo zájmových aktivitách, - pěstování rostlin, jejich agrotechniky, výživy, ochrany, šlechtění a množení, produkčního i mimoprodukčního využívání, v oblasti navrhování a projektování sídelních a krajinných celků a jejich revitalizací, - zabývajících se péčí o krajinu, půdní fond, vodní zdroje a přírodní obnovitelné zdroje vůbec, včetně recyklace odpadních materiálů, - regionálního rozvoje a správy venkova, a porozumění těmto teoriím, konceptům a metodám;

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

	Program krátkého cyklu	Bakalářský studijní program	Magisterský studijní program	Doktorský studijní program
	Absolventi studijního programu			
Odborné znalosti		<ul style="list-style-type: none"> • rozumí koncepci trvale udržitelného rozvoje a jejího úzkého provázání právě s oblastí zemědělství; • uvědomují si možnosti, podmínky a omezení využití teorií, konceptů a metod svého oboru v praxi s ohledem na platný legislativní rámec, sociálně ekonomické aspekty i na biologické zákonitosti fungování živočišných a rostlinných organismů, na ekologickou, etickou a estetickou provázanost chovu zvířat, rostlinné produkce, zahradnických a krajinářských aktivit i dalších výše uvedených činností s potravními řetězci, ochranou životního prostředí či rozvojem venkovského prostoru jako celku. 	<ul style="list-style-type: none"> • disponují předpoklady pro výkon řídicích funkcí v podnikovém managementu nebo ve státní a regionální správě ve výše zmiňovaných oblastech. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozumí systému věd a výzkumným problémům na pomezí oborů, jako jsou biologie a ekologie, vědy o Zemi, veterinářství, potravinářství, biotechnologie, zemědělská ekonomika, sociologie, asistenční služby se zvířaty, stavby a technika pro živočišnou či rostlinnou produkci, architektura.

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

	Program krátkého cyklu	Bakalářský studijní program	Magisterský studijní program	Doktorský studijní program
	Absolventi studijního programu			
Odborné dovednosti	<ul style="list-style-type: none"> dokážou řešit obvyklé problémy související s vlastním zpracováním a přípravou pěstebních ploch, hnojením, výsevem či výsadbou, pěstováním, sklizní nebo množením rostlin, jejich ochranou před chorobami a škůdci, údržbou sídelní a krajinné zeleně, resp. související s ustájením a ošetřováním zvířat, jejich výživou, reprodukcí, odchovem, předcházením vzniku onemocnění, produkčním nebo pracovním využíváním zvířat, zajištěním welfare, související s podnikáním v oborech navazujících na zemědělskou činnost či s vedením správní agendy v rámci rozvojových a administrativních aktivit v podmínkách péče o krajinu a venkovský prostor jako celek; dokážou vyhledat informace potřebné pro řešení vymezeného problému ve výše uvedených oblastech. 	<ul style="list-style-type: none"> dokážou odhadnout potřebu vstupů nezbytných pro řádný chod svěřeného úseku podniku odpovídajícího zaměření; dokážou zajistit organizačně, materiálně a technicky bezprostřední provoz svěřeného úseku podniku na úrovni specializace svého oboru; dokážou kvalifikovaně spolupracovat s odbornými službami a poradenským servisem, jakož i s orgány státní správy na úseku provozovaných činností; dokážou odhadnout vliv provozních opatření na výkon a jakost, ekonomiku provozu, jakož i zdravotní a bezpečnostní rizika provozovaných činností; dokážou zhodnotit dostupné údaje o dosahovaných hodnotách základních produkčních a jakostních ukazatelů pro další rozhodování; dokážou vyhledat a využívat zdroje odborných informací od odborného tisku přes informační databáze až po existující poradenský servis; dokážou porozumět odborným textům nebo výkladu a získané poznatky přiměřeně aplikovat v provozních podmínkách; dokážou zvolit základní škálu vyšetřovacích postupů pro optimalizaci využívaných procesů; dokážou navrhnout a uskutečnit jednoduchá ověření modifikací pracovních postupů v provozních podmínkách. 	<ul style="list-style-type: none"> dokážou predikovat potřebu vstupů nezbytných pro řádný chod svěřeného úseku podniku odpovídajícího zaměření; jsou schopni řídit a zajišťovat organizačně, materiálně a technicky chod podniků na úrovni specializace svého oboru; jsou schopni zajišťovat v rámci svých specializací odborné služby a poradenský servis, jakož i státní dozor; dokážou posoudit vliv rozsáhlých provozních inovací na výkon a jakost, ekonomiku provozu, jakož i zdravotní a bezpečnostní rizika provozovaných činností; dokážou vyvodit komplexní závěry z údajů o dosahovaných hodnotách produkčních a jakostních ukazatelů; aktivně využívají zdroje odborných informací od odborného tisku přes informační databáze až po existující poradenský servis; jsou schopni získané poznatky a informace utřídit, vyhodnotit a využít např. pro kvalifikované modifikace užívaných metod a postupů; dokážou vyhledat a zvolit vhodné diagnostické a analytické postupy pro optimalizaci využívaných procesů; dokážou navrhnout a uskutečnit experimentální postupy směřující k získání nových původních informací, např. ověření modifikací pracovních postupů v provozních podmínkách. 	<ul style="list-style-type: none"> V rámci úzkých specializací v některém z okruhů aktivit a znalostí vymezených deskriptory pro nižší stupně terciárního vzdělávání v oblasti zemědělství umí navrhovat a používat pokročilé výzkumné postupy v oboru způsobem umožňujícím rozšiřovat poznání oboru původním výzkumem; rozvíjet a vyhodnocovat teorie, koncepty a metody oboru včetně vymezení oborů nebo jejich zařazení do širší oblasti.

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

Současné studijní programy vzdělávací oblasti zemědělství jsou konstruovány kolem značně různorodých páteřních oborů - zootechnika, fytotechnika, zahradnictví, rozvoj venkovského prostoru, od bakalářského stupně pak i oboru přírodní zdroje. Uvedené deskriptory znalostí a dovedností proto představují rámec, ze kterého jednotlivé studijní programy pokrývají pouze části relevantní konkrétnímu oboru.

VZTAHY K OSTATNÍM OBLASTEM VZDĚLÁVÁNÍ

Oblast vzdělávání Zemědělství má úzkou vazbu zejména na tyto oblasti vzdělávání:

- Učitelství (zemědělské školství)
- Ekonomické obory (zemědělská ekonomika, podnikání a management v podmínkách zemědělských oborů, agroturistika, rozvoj venkova)
- Právo (právní rámec jednotlivých oborů zastřešených vzdělávací oblastí Zemědělství)
- Sociální práce (asistenční služby se zvířaty, sociální aspekty rozvoje venkova)
- Chemie (zemědělská chemie, výživa a ochrana rostlin, ochrana přírodních zdrojů)
- Vědy o Zemi (geologie, hydrologie, pedologie, meteorologie, geografie a kartografie)
- Biologie a ekologie (zoologie, botanika, etologie, obecná a aplikovaná ekologie)
- Architektura a Stavebnictví (zahradní stavby, stavby pro živočišnou nebo rostlinnou produkci)
- Energetika (obnovitelné zdroje energie)
- Strojírenství a materiály (zemědělská technika)
- Zpracovatelský průmysl (produkce surovin rostlinného i živočišného původu)
- Lesnictví (péče o krajinu, chov zvěře, ochrana půdy a vodních zdrojů)
- Veterinární lékařství, veterinární hygiena (péče o zdraví zvířat, bezpečnost potravních řetězců)
- Potravinářství (technologie a kvalita potravin)
- Zdravotnické obory (zoorehabilitace)
- Dopravní a přepravní služby (přeprava zemědělských komodit, zejména živých zvířat)

CHARAKTERISTICKÉ PROFESE A RELEVANTNÍ REGULOVANÉ PROFESE

Absolventi se v návaznosti na dosažený stupeň vzdělání a studijní program uplatní zejména: v řídicích a odborných funkcích v prvovýrobě, šlechtění, obchodu, poradenských a specializovaných službách, profesních a zájmových organizacích, v pojišťovnictví, v místní i státní správě, kontrolních a inspekčních institucích, specializovaném výzkumu a školství, a to zejména v oborech, jak jsou uvedeny v oddílu „Vymezení cílů“.

Z profesí dle Kartotéky typových pozic MPSV ČR do vzdělávací oblasti Zemědělství spadají:

Pozice vyžadující magisterský studijní program

- rybářský specialista
- specialista vinohradník a vinař
- zahradnický specialista
 - specialista realizace a údržby zeleně

- specialista zahradnické výroby
- zemědělský specialista
 - zemědělský specialista mechanizátor
 - zemědělský specialista zootechnik
 - zemědělský specialista agronom
- zoolog specialista

Pozice vyžadující vyšší odborné vzdělání nebo bakalářský studijní program

- samostatný rybářský technik
- samostatný technik zahradnické výroby
- samostatný vinohradník a vinař
- zoologický asistent

Regulované profese spadající do vzdělávací oblasti Zemědělství:

- rostlinolékař; diagnostická, zkušební a poradenská činnost v ochraně rostlin
- oprávněná osoba dle zákona o šlechtění
- akreditovaný zemědělský poradce
- soudní znalec v oboru zemědělství

Příklady regulovaných činností z oblasti zemědělství nezávislých na dosažení VŠ vzdělání:

- inseminace a vpravování embryí inseminační technikou,
- přeprava zvířat.